

Det ærede Medlem fra Kalundborg holder undertiden af at ironisere, af at anvende Ironiens Vaaben, og de kunne jo være mere eller mindre virksomme. Han ironiserede saaledes ogsaa forleden over, at jeg havde brugt Udtrykket de demokratiske Partier, „om jeg saa maa udtrykke mig“. Det skulde det ærede Medlem ikke gøre. Han skulde ikke ironisere over denne Udtalelse, thi det, jeg i al Almindelighed forstaar ved de demokratiske Partier, er de liberale Partier, det er Venstrepartierne, det er de frisindede Partier, som paa det bestaaende Samfunds Grundlag ville være med til at skabe gode Vilkaar for de smaa i Samfundet. Socialdemokratiet er selvfølgelig ogsaa et demokratisk Parti, men, om jeg saa maa sige, et demokratisk Parti af en særegen Art, fordi det vil hidføre en anden Samfundsordning end den nuværende. Jeg skal tillade mig at minde det ærede Medlem fra Kalundborg om, hvad Socialdemokraternes Finanslovsordfører, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), har udtalt med Hensyn til dette Spørgsmaal: Mellem dem og os er der en dyb Kløft, paa den ene Side af Kløften ere Socialdemokraterne, paa den anden Side alle de andre, det radikale Venstre, Venstre og Højre. Disse Partier udgøre med andre Ord tilsammen det, Karl Marx kaldte den reaktionære Masse i Modsætning til Socialdemokraterne. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds regner ogsaa det ærede Medlem fra Kalundborg med til denne reaktionære Masse, det vil jeg bede det ærede Medlem fra Kalundborg erindre sig ogsaa fremtidig, hvis han skulde komme til at trænge til Socialdemokraternes Stemmer for at blive valgt ind i dette Ting. Nu haaber jeg, det ærede Medlem vil forstaa, at jeg brugte Udtrykket demokratiske Partier, „om jeg saa maa udtrykke mig“, og at der ikke var nogen Grund til at ironisere herover, medmindre det ærede Medlem har en helt anden Opfattelse af dette Spørgsmaal end den, jeg her har gjort gældende.

Det ærede Medlem udtalte ligeledes, at naar der fra vor Side var talt om Samling — og han henpegede paa, hvad der var blevet sagt af det ærede Medlem fra Frøstrup (Nørhave) —, vilde han sige: Vis os, at I ville drive Venstrepolitik. Ja, hele vor Virksomhed gaar netop ud paa at vise de Herrer; at vi ville drive Venstrepolitik, skade blot, at de Herrer ikke synes at kunne se det, at de tvivle derom. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at det

største demokratiske Fremskridt, der i den senere Tid er blevet gennemført her i Landet, nemlig den kommunale Valglov, er blevet gennemført af de Partier, som danne det nuværende Venstre. Og hvem var det, som den Gang stemte imod? Det var det radikale Venstre sammen med Højre. Jeg ved godt, at de Herrer sige: Vi stemte imod Lovforslaget ud fra forskellige Forudsætninger: Højre, fordi det mente, det gav for meget, de Radikale, fordi de mente, det gav for lidt. Men ved en Afstemning er det Stemmerne, som tælle, og ikke Forudsætningerne, og hvis det radikale Venstres Stemmer havde været tilstrækkelig mange, vilde det radikale Venstre have været i Stand til at vælge dette store demokratiske Fremskridt, som det trods mangfoldige Paastande fra de Herrer Side er. Vi have godt nok fra vor Side vist, at vi ville drive Venstrepolitik, og de Herrer skulle ogsaa nok i Fremtiden faa at se, at vi ville drive Venstrepolitik, saa for den Sags Skyld kunde det ærede Medlem fra Kalundborg godt slutte op til en Samling af Venstre.

Det ærede Medlem fra Kalundborg fremsatte en, som det forekom mig, ejendommelig Bemærkning, idet han satte Forfatningsspørgsmaalet og de vanskelige finansielle Forhold i Forbindelse med hinanden. Det ærede Medlem udtalte, at det maaske vilde lette Regeringen Ordningen af vore finansielle Forhold, hvis Regeringen kunde blive en god Fører i Forfatningssagen og gennemføre Juni-Grundloven, med andre Ord: vilde optage det radikale Venstres Politik i Forfatningsspørgsmaalet. Skete det, vilde det radikale Venstre være Regeringen og dette Parti behjælpelig med at faa ordnet vore finansielle Forhold. Det var en ejendommelig Begrundelse. Jeg mener, at ved Ordningen af vore finansielle Tilstande maa vi tage i Betragtning de Forhold, som der i saa Henseende ere at overveje uden Hensyn til Forfatningsspørgsmaalet, vi maa søge at skaffe Orden i vore Finanser uden Hensyn til, om vi komme til at gaa den Vej; vi pege paa, eller den Vej, det radikale Venstre peger paa, det vil i alt Fald være den mest reelle Politik. Den Lokkedue, som det ærede Medlem der lod flyve ud over vore Hoveder, tror jeg ikke vil bringe mange Olieblade med sig hjem.

Det ærede Medlem udtalte sig ogsaa imod, at vi skulde have Udvalg om Spørgsmaalet. Jeg synes, det er rigtigt; at vi faa Udvalg, thi selv om Forslaget, som nu er fremme, i det væsentlige er det samme,